

การพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

The Development of Interactive e-learning in Computer for Life Subject for Suratthani Rajabhat University Students

อัญชลี มั่นคง¹, จุฑามาศ กระจ่างศรี²

Anchalee Mankong¹, Chutamas krachangsri²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ให้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิตสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนแบบปกติกับเรียนด้วยบทเรียน e-Learning และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 56 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยพิจารณาเลือกจากนักศึกษาในกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต ที่มีตารางเรียนกับผู้วิจัย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนแบบปกติ จำนวน 28 คน และกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning 28 คน เครื่องมือในการวิจัยคือการเรียนแบบปกติที่มีเนื้อหากิจกรรมเหมือนกันกับบทเรียน e-Learning แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่พัฒนามีประสิทธิภาพเท่ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติและบทเรียน e-Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียน e-Learning อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ปฏิสัมพันธ์, คอมพิวเตอร์เพื่อชีวิต

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University.

² Faculty of Science and Technology, Suratthani Rajabhat University.

Abstract

The purpose of this research is: 1) to create and develop e-learning lessons in relation to computer subject for Suratthani Rajabhat University students to meet the criteria of at least 80/80, 2) to study students' achievement before and after using e-learning lessons, 3) to compare students' achievement between a control group and an experimental group, and 4) to study students' satisfaction of e-learning lessons. A sample group was 56 undergraduate students of Suratthani Rajabhat University. These students were selected by using purposive sampling. Students were divided into two groups: 28 students were in a control group and the others 28 students were in an experimental group. Research instruments were lesson plans and e-learning lesson plans, pre-test and post-test, and a satisfaction questionnaire. Data were analysed by using means, standard deviations, and t-test.

The develop e-learning lessons in relation to computer subject for Suratthani Rajabhat University students to meet the criteria of at least 80/80. The results showed that students' achievement after using general lessons and e-learning lessons was increased significantly at the 0.01 level. The e-learning achievement of an experimental group was increased more than a control group at the significance level of 0.01 The students' satisfaction of e-learning lessons was at a high level.

Keywords: interactive e-learning, Computer for Life

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการผลิตบัณฑิตหลากหลายสาขาวิชาที่มีหลักสูตรการศึกษาที่ประกอบด้วย หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งในรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปบังคับเรียนทุกกลุ่มวิชาและนักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิตเป็นวิชาบังคับในหมวดการศึกษาทั่วไป ซึ่งการเรียนการสอนในรายวิชานี้ส่วนใหญ่เป็นการสอนแบบบรรยาย อภิปรายและสาธิตการใช้เครื่องมือให้ผู้เรียนเรียนตามและให้ผู้

เรียนปฏิบัติตามแต่เนื่องจากผู้เรียนมาจากหลายพื้นที่ที่มีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ต่างกันและจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อผู้เรียนทำให้เรียนไม่ทันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เข้ามาเป็นส่วนเสริมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็สามารถเรียนได้ การเรียนในลักษณะนี้จึงเป็นอีกตัวช่วยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาได้ทันและสามารถนำไปใช้กับนักศึกษา ที่เรียนภาคสมทบ ทำให้ผู้เรียนมีความสะดวกเรื่องของเวลาและสถานที่ ซึ่งบทเรียนดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ อาทิ สื่อผสมแบบดิจิทัล ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ จึงเหมาะกับการศึกษาในยุค

เทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา การจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอนที่เหมาะสม ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิตเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บทบาทความสำคัญของคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศต่อชีวิตและสังคม การใช้โปรแกรมระบบและโปรแกรมประยุกต์เพื่อการสืบค้นข้อมูล การแสวงหาความรู้และการสื่อสารข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงการเคารพสิทธิทางปัญญา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ให้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80/80
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนแบบปกติกับเรียนด้วยบทเรียน e-Learning
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์

วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิตที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิตที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1/2556

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ประกอบด้วย กลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่างหาคณภาพของเนื้อหาแบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 34 คน กลุ่มการทดลองประสิทธิภาพแบบเดี่ยวจำนวน 3 คนกลุ่มทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มจำนวน 9 คน กลุ่มทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม จำนวน 28 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 28 คน และกลุ่มนำไปใช้จริง 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างบทเรียน e-Learning ประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้
 - ขั้นที่ 1 วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาในการผลิตบทเรียน e-Learning

ขั้นที่ 2 เขียนเนื้อหาเป็นขั้นเสนอรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละหน้า ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ (1) คำอธิบาย (2) เสียง (3) ภาพนิ่งและ (4) มัลติมีเดีย

ขั้นที่ 3 กำหนดกิจกรรม แนวตอบ และสร้างแบบประเมิน แบ่งออกเป็น (1) แบบประเมินก่อนเรียน และ (2) แบบประเมินหลังเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วัตถุประสงค์พฤติกรรมพิสัยเป็น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก แบบคู่ขนาน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและตำรา เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และเนื้อหาสาระที่ใช้สร้างแบบทดสอบ

2) กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก และเป็นแบบคู่ขนาน

3) สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยโดยยึดรูปแบบของเบนจามินบลูม มี 6 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 5 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการ

วิเคราะห์ และวัตถุประสงค์ด้านทักษะพิสัย

4) เขียนแบบทดสอบเป็นรายข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน วัตถุประสงค์พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยเป็นแบบคู่ขนาน ปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 8 ฉบับ ๆ ละ 15 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 8 ฉบับ ๆ ละจำนวน 15 ข้อ

5) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้ นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลการศึกษาดูตรวจสอบด้วยแบบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้ข้อสอบในเรื่อง ความชัดเจนของคำถาม และเฉลยหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6) ทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่เคยเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต จำนวน 34 คน

7) วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (B)

ตารางที่ 1 วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่าย

หน่วยที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ค่าความยาก (p)	ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc})
หน่วยที่ 1	0.26 – 0.69	0.38 – 0.71	0.77
หน่วยที่ 2	0.33 – 0.76	0.26 – 0.71	0.81
หน่วยที่ 3	0.35 – 0.73	0.35 – 0.74	0.85
หน่วยที่ 4	0.24 – 0.78	0.32 – 0.79	0.81
หน่วยที่ 5	0.34 – 0.68	0.32 – 0.59	0.77
หน่วยที่ 6	0.29 – 0.65	0.29 – 0.65	0.74
หน่วยที่ 7	0.29 – 0.76	0.21 – 0.76	0.78
หน่วยที่ 8	0.23 – 0.65	0.38 – 0.82	0.77

8) คัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนโดยคัดเลือกแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่ใกล้เคียงกัน คำถามในทางเดียวกันมาเป็นแบบคู่ขนาน จำนวน 8 หน่วยหน่วยละ 15 ข้อ รวม 120 ข้อ คัดเลือกให้เหลือหน่วยละ 10 ข้อ จำนวน 80 ข้อ รวม 8 ฉบับ

9) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของลิฟวิงสตัน. (Livingston, 1971. อ้างใน รัตรินันท์, 2555) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ

10) จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์โดยพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนบทเรียน e-Learning

ขั้นที่ 4 ผลิตงานเสียงและภาพ

ผู้วิจัยได้ทำเว็บเพจ กำหนดอักษร ภาพ และกราฟิก และการเชื่อมโยงผ่านเครือข่าย จากนั้นนำเสนอด้านเทคโนโลยี ตรวจสอบรูปแบบตำแหน่ง ลักษณะของภาพและกราฟิกของเว็บเพจทั้งหมด

ขั้นที่ 5 สร้างสื่อเสริม เป็นแหล่งความรู้เพิ่มเติม เป็นส่วนที่นักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาและความรู้เพิ่มเติมจากฐานความรู้ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ที่มีข้อมูลหรือเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

ขั้นที่ 6 จัดทำคู่มือการเรียน เป็นเอกสารแนะนำขั้นตอนการเรียนด้วยบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์รายวิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต

ขั้นที่ 7 นำบทเรียน e-Learning ทดสอบประสิทธิภาพประกอบด้วย

1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว. นำบทเรียน e-Learning ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน ปานกลาง และเก่ง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของบทเรียน e-Learning ในด้านต่างๆ เช่น ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา ภาพประกอบ คำบรรยายการใช้งานหน้าเว็บ ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูล กิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนด เป็นต้น โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์ และบันทึกสิ่งที่ควรแก้ไขเพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียน e-Learning ให้สมบูรณ์

2) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม นำบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ที่มีผลการเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อน ปานกลาง และเก่ง กลุ่มละ 3 คน จำนวน 9 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียน จากนั้นสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจ เนื้อหา การใช้งาน กิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนด โดยภาพมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของบทเรียน e-Learning และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3) การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามนำบทเรียน e-Learning ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ประมาณ 28 คน จากนั้นให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน e-Learning

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน e-Learning โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 องค์กรประกอบและประโยชน์ของบทเรียน e-Learning เป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 23 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง 7 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นที่ 2 กำหนดสิ่งที่ประเมิน ครอบคลุม (1) องค์กรประกอบของบทเรียน e-Learning และ (2) ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการใช้บทเรียน e-Learning

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ 2 ตอน จำนวน 23 ข้อ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 8 หน่วย

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบทเรียน e-Learning มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 องค์กรประกอบและประโยชน์ของบทเรียน e-Learning แบบสอบถาม มีดังนี้ (1) ส่วนนำ (2) ด้านเนื้อหา (3) ด้านการออกแบบจอภาพ (4) ด้านปฏิสัมพันธ์และให้ผลย้อนกลับ (5) ด้านการประเมินผล (6) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน e-Learning (7) ด้านประโยชน์การส่งงานผ่านบทเรียน e-Learning

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุง โดยการนำแบบสอบถามความพึงพอใจและแบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบข้อคำถามครอบคลุมสิ่งที่ประเมินความชัดเจน จำนวนคำถาม และความเหมาะสมในการนำไปใช้

ขั้นที่ 6 ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มจำนวน 34 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.83 ของแบบสอบถาม

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และดำเนินการจัดพิมพ์เพื่อนำมาสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยในการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน e-Learning มี 3 ขั้นตอน คือ การทดสอบแบบเดี่ยว การทดสอบแบบกลุ่ม และการทดสอบแบบภาคสนาม ทั้ง 3 ขั้นตอน มีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเหมือนกัน ได้แก่ (1) การเตรียมสถานที่ (2) วันเวลาในการทดสอบ (3) ขั้นตอนการทดลองใช้ และ (4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การจัดเตรียมสถานที่คือการจัดโต๊ะเก้าอี้อุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

2. วัน เวลา ในการทดสอบประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนของการทดลองใช้บทเรียน e-Learning มีดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมการทดลอง (1) ปฐมนิเทศนักศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองโดยชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของกาวิจัย (2) นักศึกษาศึกษาคู่มือการเรียนด้วยบทเรียน e-Learning

3.2 ขั้นดำเนินการทดลองใช้บทเรียน e-Learning (1) ศึกษาแนะนำการใช้งานบทเรียน e-Learning (2) ศึกษาแนะนำการเรียนเป็นส่วนที่อธิบาย ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ รายข้อบทเรียน 8 หน่วย คู่มือการใช้และการประเมิน (3) ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (4) ศึกษาแผนการเรียน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด วัตถุประสงค์ (5) ศึกษาเนื้อหาและสรุป ประกอบด้วย คำอธิบาย เสียง ภาพนิ่ง และมัลติมีเดีย (6) ศึกษาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ภายนอก (7) ปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนา มีการปฏิสัมพันธ์

ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา (8) อภิปรายและแสดงความคิดเห็นกระทำในกระดานข่าว เกี่ยวกับเนื้อหาสาระตามหัวข้อที่กำหนดไว้ (9) ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และการส่งงาน (10) ทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำบทเรียน e-Learning ทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1:1) เป็นการทดลองประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning กับนักศึกษา จำนวน 3 คน โดยใช้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับอ่อน ปานกลาง และเก่ง นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแล้วทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (3:3:3) เป็นการทดลองบทเรียน e-Learning กับนักศึกษา 9 คน เป็นนักศึกษากลุ่มที่เรียนระดับอ่อน ปานกลางและเก่ง.และนำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงและทำการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม.เป็นการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning กับนักศึกษา ทั้งชั้น จำนวนนักศึกษาจำนวน 28 คนโดยรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาคทฤษฎีเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ผลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาแต่ละคนจะถูกส่งเก็บรวบรวมไว้ที่ฐานข้อมูลสำหรับภาคปฏิบัติเมื่อนักศึกษาทำเสร็จแล้วทำการอัปโหลดไฟล์ส่ง อาจารย์ผู้สอนตรวจผลงานให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด คะแนนจะไปเก็บไว้ที่ฐานข้อมูลซึ่งนักศึกษาสามารถตรวจสอบดูได้

2) สัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทเรียน e-Learning

3) สอบถามความพึงพอใจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบทเรียน e-Learning ในภาคสนาม 28 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน e-Learning ไม่ต่ำกว่า 80/80 โดยใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล, 2520: 136)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการเป็นการหาค่า t ทดสอบสมมุติฐานว่าต่างกันหรือไม่ด้วยบทเรียน e-Learning (Glass and Hopkins 1987: 217) และการวิเคราะห์กลุ่มทดสอบกับกลุ่มควบคุมโดยอาศัยการทดสอบที (t-test Independent Samples) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดสอบกับกลุ่มควบคุม (Roger, 1999 อ้างถึงใน พิสุทธิธำ อารีราษฎร์, 2550)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของบทเรียน e-Learning โดยการวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation S.D.) (Best, John W. and Kahh, James V. 1986: 181)

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและพัฒนบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1) ผลการทดลองหาประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning พบว่าการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว 1:1:1 แบบกลุ่ม 3:3:3 แบบภาคสนาม กลุ่มใหญ่ 28 คน มีประสิทธิภาพ 70.42/65.56 77.78/70.00 89.83/83.0 และกลุ่มทดลองใช้จริง มีประสิทธิภาพ 83.24/81.58 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าประสิทธิภาพพบบทเรียน e- Learning

กลุ่ม	E1	E2	E1/E2
1:1:1	70.42	65.56	70.42/65.56
3:3:3	77.78	70.00	77.78/70.00
กลุ่มทดลองใช้จริง 38 คน	83.24	81.58	83.24/81.58
กลุ่มใหญ่ 28 คน	89.83	83.00	89.83/83.00

2) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน e-Learning พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน

ที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งรายวิชาและทั้ง 8 หน่วย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและสอบหลังการใช้นำบทเรียน e-Learning กับกลุ่มนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจริงและนักศึกษากลุ่มทดลอง

หน่วยที่	กลุ่มนักศึกษาจัดการเรียนการสอนจริง					นักศึกษากลุ่มทดลอง				
	คะแนนสอบก่อน		คะแนนสอบหลัง		t	คะแนนสอบก่อน		คะแนนสอบหลัง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
หน่วยที่ 1	3.05	0.73	8.39	0.55	49.235**	4.29	1.58	9.21	0.96	18.465**
หน่วยที่ 2	3.00	0.70	8.47	0.56	49.100**	3.89	1.37	9.11	0.88	20.132**
หน่วยที่ 3	3.05	0.73	8.39	0.55	46.505**	3.79	0.83	9.21	0.63	34.372**
หน่วยที่ 4	3.05	0.73	8.50	0.65	52.059**	4.36	1.22	9.18	0.86	22.062**
หน่วยที่ 5	2.97	0.72	8.34	0.63	56.172**	4.32	1.59	8.89	1.23	19.664**
หน่วยที่ 6	3.21	0.81	8.39	0.55	49.043**	4.25	1.82	9.18	1.16	12.378**
หน่วยที่ 7	3.11	0.69	8.61	0.75	56.129**	4.04	1.77	8.46	1.23	14.465**
หน่วยที่ 8	3.13	0.66	8.42	0.79	57.700**	4.50	1.82	8.89	1.17	16.043**

**p<.01

3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนแบบปกติกับเรียนด้วยบทเรียน e-Learning มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า

นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักศึกษาที่เรียนแบบปกติกับเรียนด้วยบทเรียน e-Learning

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	\bar{X}	S.D.	df	t
กลุ่มทดลอง	28	83.86	6.28		
กลุ่มควบคุม	28	75.29	7.52	27	4.703**

**p<.01

4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning นักศึกษากลุ่มทดลองภาคสนามที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning มีความพึงพอใจในระดับมาก (\bar{X} = 4.47) และนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจริงที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning มีความพึงพอใจใน

ระดับมาก (\bar{X} = 4.40) สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่านักศึกษาชอบการส่งงานที่บ้าน ที่สะดวกและรวดเร็วในการส่งงาน และสามารถพูดคุยกับซักถามอาจารย์จากบทเรียน e-Learning ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษากลุ่มทดลองภาคสนามและกลุ่มนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจริง

รายการ	นักศึกษากลุ่มทดลองภาคสนาม			กลุ่มนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจริง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ส่วนนำ	4.49	0.46	มาก	4.36	0.62	มาก
2. ด้านเนื้อหา	4.41	0.47	มาก	4.32	0.62	มาก
3. ด้านการออกแบบจอภาพ	4.37	0.47	มาก	4.29	0.61	มาก
4. ด้านปฏิสัมพันธ์และให้ผลย้อนกลับ	4.50	0.50	มากที่สุด	4.39	0.64	มาก
5. ด้านการประเมินผล	4.41	0.48	มาก	4.33	0.62	มาก
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน e-Learning	4.43	0.49	มาก	4.67	0.63	มากที่สุด
7. ด้านประโยชน์การส่งงานผ่านบทเรียน e-Learning	4.70	0.46	มากที่สุด	4.60	0.64	มากที่สุด
รวม	4.47	4.08	มาก	4.40	0.62	มาก

อภิปรายผล

1. ผลจากการพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าถึงวิธีการสร้างบทเรียน e-Learning ด้วยโปรแกรม Moodle ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบในการปฏิสัมพันธ์ผ่านหน้าแรกของบทเรียน e-Learning โดยการเขียน Facebook Application มาใช้งานหน้าแรกของเว็บไซต์ ทำให้นักศึกษาชอบและสะดวกในการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านหน้าแรกของบทเรียน e-Learning และนักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านห้องสนทนา กระดานเสวนา นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถปฏิสัมพันธ์พูดคุยกับอาจารย์ผ่านการส่งงาน การบ้านได้อีกด้วย ทำให้

ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษามีความพึงพอใจในด้าน ประโยชน์ด้านการส่งงานผ่านบทเรียน e-Learning และปฏิสัมพันธ์และให้ผลย้อนกลับ ในระดับมากที่สุด

การสร้างบทเรียน e-Learning และชุดการเรียนแบบปกติประกอบด้วยวิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาเขียนเนื้อหา กำหนดกิจกรรม แนวตอบ และสร้างแบบประเมิน ส่วนการสร้างบทเรียน e-Learning มีขั้นตอนที่บทเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการผลิตงานเสียงและภาพ สร้างสื่อเสริม และจัดทำคู่มือการเรียนเมื่อสร้างบทเรียน e-Learning ขึ้นเป็นต้นแบบแล้วนำไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไป. ขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning กับผู้เรียน 3 คน โดยใช้นักศึกษาที่เรียนอ่อน. ปานกลางและเก่ง ระหว่างทดสอบ

ประสิทธิภาพให้จบเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาว่าเข้าใจเนื้อหา หรือการประเมินผลการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบหมายให้ ทำ และทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหา ประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหา สาระกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลัง เรียนให้ดีขึ้น ได้ค่าประสิทธิภาพ 70.42/65.56 แล้วนำมาปรับปรุงแล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพ แบบกลุ่ม (3:3:3) เป็นการทดลองประสิทธิภาพ บทเรียน e-Learning กับผู้เรียน 9 คน โดยใช้ นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อน ปานกลางและเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จบเวลาในการ ประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า เข้าใจเนื้อหาหรือไม่และประเมินผลการเรียนจาก กระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่ มอบหมายให้ทำ และทดสอบหลังเรียน นำคะแนน มาคำนวณหา ประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้อง ปรับปรุงเนื้อหาสาระกิจกรรมระหว่างเรียนและ แบบทดสอบ หลังเรียนให้ดีขึ้น ได้ค่าประสิทธิภาพ 77.78/70.00 และทำการทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนาม เป็นการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียน e-Learning กับนักศึกษาทั้งชั้น จำนวนนักศึกษา จำนวน 28 คน ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้ จบเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนว่า เข้าใจเนื้อหาหรือไม่และประเมิน ผลการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือ ภารกิจและงานที่มอบให้ทำ และทดสอบหลัง เรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพซึ่งได้ ค่าประสิทธิภาพ 89.83/83.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้คือ 80/80 เพราะบทเรียน e-Learning ที่สร้างขึ้น มีส่วนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาที่ สำคัญของบทเรียนได้ดีขึ้น และพบว่านักศึกษา ชอบการส่งงานบ้านผ่านบทเรียน e-Learning เพราะที่สะดวกและรวดเร็วในการส่งงานสามารถ ตรวจสอบดูคะแนน และสามารถพูดคุยกับซักถาม

อาจารย์จากบทเรียน e-Learning และผู้วิจัยได้นำ ไปใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนจริง มีประสิทธิภาพ 83.24/81.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ผลการวิจัยสอดคล้องกับ บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ และบุญเกียรติ เจตจำนงสุข (2550) การออกแบบและจัดระบบเพื่อสร้างระบบ การเรียนการสอนโดยการสนับสนุนและส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายตรงกับความต้องการของผู้สอน และผู้เรียน เชื่อมโยงระบบเป็น เครือข่ายที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุก คนสามารถประเมิน ติดตามพฤติกรรมผู้เรียนได้ เสมือนการเรียนในห้องเรียนจริง

2. ผู้วิจัยได้นำคะแนนสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนมาเปรียบเทียบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากผ่านกิจกรรม การเรียนการสอน โดยวัดผลได้จากคะแนนการกร ะทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ พบว่า มีคะแนน เฉลี่ยรวมจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการ ทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 19.698 สรุปได้ ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา ที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทั้งอาจเป็น เพราะบทเรียน e-Learning เป็นกระบวนการที่ ช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ตรงในการเรียน รู้รายวิชาผ่านบทเรียน e-Learning ในการจัดการ เรียนการสอน ทำให้นักศึกษาได้เรียนตามความ ถนัด ความสนใจของตนเอง เลือกเรียนเนื้อหา ที่ไม่เข้าใจ หรือบางส่วนที่ต้องการทบทวน และ สามารถพูดคุย ซักถามเพื่อนผ่าน Facebook Application หน้าแรกของบทเรียน e-Learning และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านห้องสนทนา กระดาน เสวนา ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายใน กลุ่มรายวิชา ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ คลายข้อ สงสัย สนุกและไม่รู้สึกเขินอายที่จะถามและตอบ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของ

นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning สูงกว่า ก่อนเรียนผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ มีพฤษ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ วิชาหลักการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่อง วิเคราะห์ระบบงาน สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. ผู้วิจัยได้นำคะแนนสอบของนักศึกษา ที่เรียนแบบปกติกับแบบเรียนด้วยบทเรียน e-Learning มาเปรียบเทียบกันเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.29 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.86 ซึ่งคะแนนมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการนำคะแนน มาทำการทดสอบด้วยสถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนแบบปกติกับบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทั้งอาจเป็นเพราะบทเรียน e-Learning ช่วยให้นักศึกษาที่เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และไม่จำกัดด้านเวลาเข้าถึง และยังมีฐานความรู้ช่วยเพิ่มพูนเนื้อหาในเรื่องที่เรียน ให้กับนักศึกษาศึกษาเพิ่มเติม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนแบบปกติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545) การเรียนการสอนผ่านเว็บ. เป็นการผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบัน กับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้และแก้ปัญหาในเรื่องข้อจำกัดทางด้านสถานที่และเวลา ซึ่งการเรียนการสอนที่จัดขึ้นผ่านเว็บนี้อาจเป็นบางส่วน

หรือทั้งหมดของกระบวนการเรียนการสอนก็ได้

4. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับพอใจมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธิพงษ์ เลขะวิวัฒน์ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียน e-Learning วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องอนุพันธ์ สำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เมื่อจำแนกรายด้าน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้าน ประโยชน์ด้านการส่งงานผ่านบทเรียน e-Learning และปฏิสัมพันธ์และให้ผลย้อนกลับ ในระดับมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และ 4.50) ส่วนด้านส่วนนำ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบจอ และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก

สำหรับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเรียน e-Learning พบว่านักศึกษาชอบการส่งงานที่บ้าน เพราะสะดวกและรวดเร็วในการส่งงาน และสามารถพูดคุยกับซักถามอาจารย์จากบทเรียน e-Learning

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การใช้บทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต ผู้ใช้ที่ไม่มีชื่อในบัญชีระบบ หรือผู้ที่ไม่เคยลงทะเบียนจะต้องสมัครเข้าเป็นสมาชิกก่อน และเมื่อผู้ดูแลระบบอนุมัติแล้วจึงจะสามารถเข้าใช้บทเรียน e-Learning ในฐานะผู้เรียนได้

2) การใช้บทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต ผู้ดูแลระบบควรมีการเก็บสำรองข้อมูลไว้อย่างน้อยเดือนละ

1 ครั้ง เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

มีการพัฒนาบทเรียน e-Learning ไปทดลองกับกลุ่มทดลองต่างระดับเช่น นักศึกษาระดับปริญญาเอก นักศึกษาระดับปริญญาโท

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับมัธยมและระดับประถม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหรือไม่ และการเรียนด้วยบทเรียน e-Learning เหมาะสมกับกลุ่มทดลองระดับใด

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา ลินสกุล. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2545). หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ และ บุญเกียรติ เจตจำนงนุช. (2550). การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วย Adobe Captivation. วารสาร NECTEC (39-43).
- พิสุทธา อาวีราษฎร์. (2550). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พุทธพงษ์ เลขะวิวัฒน์. (2550). การเพิ่มศักยภาพของนักเรียนด้วยบทเรียน e-Learning เรื่องพันธะเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัว อำเภอบัว จังหวัดน่าน. น่าน: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ราตรี นันทสุนทร. (2555). หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดทอง จำกัด.
- หทัยรัตน์ มีพฤษ. (2551). ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ วิชาหลักการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่อง วิเคราะห์ระบบงาน สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Best, J.W. and Kahn, J.V. (1986). Research in Education. 5th ed. New Jersey. Prentice.
- Glass, G.V. and Hopkins, K.D. (1987). Statistical Methods in Educational and Psychology. 2th ed. Prentice-Hall. New Jersey.